

antagelig det højeste, man kan naa i vore Himmelstrøg og med vort Klima. Først da kunde der være Tale om, at den indenlandske Tobaksavl vilde kunne genere Statskassen i nogen synderlig Grad. Saaledes som det nu er, forekommer det mig, at der er lange Udsigter til, at der fra denne Kant finansielt set er nogen Fare for Statskassen.

Jeg kan derfor paa egne og mit Partis Vegne udtale, at vi ikke kunne anbefale dette Lovforslag. Man undlod, som sagt, ved Toldlovens Behandling at tage den indenlandske Produktion i Betragtning, og de Folk, der siden da have sat deres Kræfter ind paa at fremme deres Tobaksavl, sat sig i Gæld for at opføre saakaldte Fermenteringsskure, altsaa Tørringsskure, og haft andre Omkostninger, have gjort dette ud fra den Betragtning, at da der ved Toldlovens Vedtagelse ikke skete noget, som tydede paa, at de skulde sættes i Skat, kunde de dristig anspænde deres Kræfter og Evner for at faa noget mere ud af den lille Jordlod, de vare i Besiddelse af. Vil man beskytte Statskassen, behøver man ikke at gaa den Vej at forulmepe Tobaksdyrkerne. Da det er rigtigt — som der staar i Anmærkningerne til Lovforslaget, og som jeg har fremført, og som ogsaa blev fremført med Styrke under Toldlovbehandlingen —, at vor Tobak ikke kan komme til at konkurrere med den oversøiske Tobak, og da det er denne, der i særlig Grad anvendes til Tobaksfabrikation, forekommer det mig, at hvis man gik den Vej, at alle Tobaksfabrikata skulde forsynes med et Mærke, naar der var anvendt indenlandsk Tobak, hvilket skulde anbringes enten paa Kardusen eller paa Cigarkassen, eftersom det var den ene eller den anden Indpakning, der blev benyttet, saaledes at Publikum blev gjort opmærksom paa, at der var benyttet indenlandsk Tobak i vedkommende Fabrikat, saa kan man være aldeles overbevist om, at det vil holde dette Produkt nede paa en saadan Pris, at der ikke vilde være nogen Grund for Statskassen til at frygte noget Skaar i den Indtægt, den hidtil har haft paa Tolden af Tobak.

Der er ogsaa en anden Fare ved at vedtage dette Forslag. Det begrundes ved den Toldforhøjelse, som blev paalagt i 1908. Men der var jo ogsaa andre Ting, som dyrkes herhjemme, der fik Forhøjelse, f. Eks. Frugter. Vi havde tidligere, om jeg husker rigtigt, en Told af $\frac{2}{3}$ Øre paa Pundet af Pærer og Æbler; den gik op til 1 Øre, altsaa med 33 pCt., og hvis vi følge den Tanke,

som ligger til Grund for det her foreliggende Lovforslag, vil det næste Skridt være, at vi lægge en Skat paa Dyrkning af Æbler og Pærer. Altsaa det, vi alle sammen hige efter, at vore Landboere skulle udnytte i saa stor Udstrækning som paa nogen Maade gørligt, det vil man komme til at beskattede, hvis man følger den Tankegang, som ligger til Grund for Forslaget. Jeg kan dog ikke tænke mig, at det er Meningen, at vi skulle komme dertil. Men naar det ikke er Meningen, skal man være varsom med at skabe et Grundlag for Beskatning paa Jord som det, der her foreslaas.

Det er blevet sagt saavel af den ærede Ordfører som ogsaa i Anmærkningerne til Lovforslaget, at man ikke har villet gaa til en mere rationel Fremgangsmaade ved Paaligningen af Skatten under Hensyn til Omkostningerne og derfor har paalignet den i Henhold til Arealet. Men naar man skal ind paa en Beskatning af Tobak, vilde det være det rigtigste at paaligne Skatten efter Udbyttet. Jeg synes ogsaa, det fremgaar af selve Lovforslaget, at man har haft paa Følelsen, at Udbyttebeskatning var det rigtigste. Der siges i § 6, at Afgiften kan nedsættes eller eftergives, naar fuldstændig Misvækst har fundet Sted, eller Høsten ved Naturbegivenheder eller andre særlige ulykkelige Hændelser helt eller delvis bliver ødelagt. Det forekommer mig, at man i denne Paragraf har været inde paa at sige: Det er i og for sig det rigtigste at beskattede efter Udbyttet; det ville vi undgaa; vi ville bruge en anden Fremgangsmaade af Hensyn til, at det maaske vil blive noget for bekosteligt, og vi vælge saa Arealbeskatning med 1 Kr. pr. 40 Kvadratmeter, og saa give vi Finansministeren Bemyndigelse til at nedsætte eller eftergive Skatten, naar der har fundet Misvækst Sted, eller Høsten ved Naturbegivenheder eller andre særlige ulykkelige Hændelser er bleven ødelagt. Jeg maa her gøre den Bemærkning, at det forekommer mig at være noget uheldigt at komme ind paa en Lovgivning, hvor der tillægges Finansministeren eller Administrationen som Helhed en saadan Ret til at bestemme, naar en Skat skal ydes eller ikke ydes. Det kan meget let give Anledning til betydelige og kedelige Misforstaaelser, og det kan ogsaa give Anledning til en Kritik af Administrationen, som hverken Befolkningen og særlig vi, der sidde herinde, eller som Administrationen selv kunne være tjente med. Jeg kunde ønske at faa oplyst, hvad det er for særlige ulykkelige Hændelser, man har tænkt paa. Der tales om Naturbegivenheder, altsaa daarligt